

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

12. dubna 2018(*)

„Řízení o předběžné otázce – Da z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 – Zásada daňové neutrality – Nárok na odpočet DPH – Lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy pro uplatnění tohoto nároku – Odpočet dodatečně vyměřené DPH, která byla zaplacená státu a byla předmětem dokladů opravujících převodní faktury na základě dodatečného daňového výměru – Datum, od kterého začíná běžet lhůta“

Ve věci C-78/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko) ze dne 2. ledna 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 9. ledna 2017, v řízení

Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

proti

Flexipiso – Pavimentos SA,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, C. Toader a E. Jarašinas (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Biosafe – Indústria de Reciclagens SA M. Torresem a A. G. Schwalbachem, advogados,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem a R. Campos Lairesem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a M. Afonso, jako zmocněnkyni,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 30. listopadu 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady daňové

neutrality.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Biosafe – Indústria de Reciclagens SA (dále jen „Biosafe“) a Flexipiso – Pavimentos SA (dále jen „Flexipiso“) ve věci odmítnutí poslední jmenované vrátit společnosti Biosafe domněnou daň z přidané hodnoty (DPH), kterou tato společnost zaplatila v návaznosti na dodatečný daňový výměr.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 63 směrnice o DPH stanoví:

„Zdanitelné plnění je uskutečнено a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.“

4 Hlava X této směrnice, týkající se odpůthu daně, obsahuje kapitolu 1 nadepsanou „Vznik a rozsah nároku na odpůtet daně“, která se skládá z článků 167 až 172 této směrnice. Tento článek 167 stanoví:

„Nárok na odpůtet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpůtitelné daně.“

5 Článek 168 uvedené směrnice stanoví:

Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpůíst od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

[...]

6 Kapitola 4 této hlavy X, nadepsaná „Pravidla pro uplatnění nároku na odpůtet daně“, obsahuje články 178 až 183 směrnice o DPH. Článek 178 této směrnice zní:

„Pro uplatnění nároku na odpůtet daně musí osoba povinná k dani splňovat tyto podmínky:

a) při odpůthu daně podle čl. 168 písm. a) při dodáních zboží a poskytnutích služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s články 220 až 236 a články 238, 239 a 240;

[...]

7 Článek 179 této směrnice stanoví:

„Osoba povinná k dani provede odpůtet daně tak, že od celkové výše daně splatné za dané zdaňovací období odečte celkovou výši daně, u níž v průběhu téhož období vznikl nárok na odpůtet daně, který je uplatňován podle článku 178.“

[...]

8 Článek 180 uvedené směrnice stanoví:

„[?]lenské státy mohou povolit osob? povinné k dani, aby uplatnila odpo?et dan?, který nebyl proveden v souladu s ?lásky 178 a 179.“

9 Podle ?lásky 182 téže sm?rnyce „[?]lenské státy stanoví podmínky a provád?cí pravidla k ?lásk?m 180 a 181“.

10 ?lánek 219 sm?rnyce o DPH zní takto:

„Za fakturu se považuje i každý doklad nebo sd?lení, které m?ní p?vodní fakturu a výslovn? a jednozna?n? na ni odkazuje.“

Portugalské právo

11 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zákon o dani z p?idané hodnoty), ve zn?ní použitelném na spor v p?vodním ?ízení (dále jen „CIVA“), v ?lásku 7, nadepsaném „Zdanitelné pln?ní a vznik da?ové povinnosti“, stanoví:

„1. Aniž jsou dot?ena ustanovení obsažená v následujících odstavcích, zdanitelné pln?ní je uskute?no a da?ová povinnost vzniká:

a) dodáním zboží v okamžiku, kdy je zboží p?edáno nabyvateli.

[...]“

12 ?lánek 8 tohoto zákona zní takto:

„1. Aniž jsou dot?ena ustanovení obsažená v p?edchozím ?lásku, pokud v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb vznikne povinnost vystavit fakturu nebo rovnocenný doklad podle ?lásku 29, vzniká da?ová povinnost:

a) za p?edpokladu, že je dodržena lh?ta stanovená pro vystavení faktury nebo rovnocenného dokladu, v okamžiku jejich vystavení.

[...]“

13 ?lánek 19 CIVA, nadepsaný „Nárok na odpo?et dan?“, v odstavci 2 stanoví:

Nárok na odpo?et dan? vzniká pouze tehdy, pokud je da? uvedena v následujících dokladech vystavených na jméno osoby povinné k dani a této osob? p?edaných:

a) faktury a rovnocenné doklady vystavené v souladu s právními p?edpisy.

[...]“

14 ?lánek 22 odst. 1 CIVA zní:

„Nárok na odpo?et vzniká v okamžiku, kdy vzniká povinnost odvést odpo?itatelnou da? podle ?lásk? 7 a 8, p?i?emž se z celkové ?ástky dan? dlužné za zdanitelná pln?ní uskute?ná osobou povinnou k dani b?hem zda?ovacího období ode?te ?ástka odpo?itatelné dan? splatné v témže období.“

15 ?lánek 29 odst. 7 CIVA stanoví:

„Fakturu nebo rovnocenný doklad je nutné vystavit také v p?ípad?, že da?ový základ ur?itého

plnění nebo příslušná data byly změněny, a to z jakéhokoli důvodu, včetně pochybení.“

16 Pánek 36 odst. 1 CIVA stanoví, že fakturu nebo rovnocenný doklad, jež jsou uvedeny v pátku 29 tohoto zákona, je nutné vystavit nejpozději pátý pracovní den, který následuje po dni, kdy vznikne dataová povinnost ve smyslu pátku 7 tohoto zákona. V případě plateb týkajících se dosud neuskutečného dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nicméně datum vystavení příslušného dokladu vždy shoduje s datem přijetí dané částky.

17 Pánek 37 odst. 1 CIVA zní:

„Zaplacená částka daní musí být připočtena k hodnotě faktury nebo rovnocenného dokladu za účelem jejího výberu od nabyvatelů zboží nebo uživatelů služeb.“

18 Pánek 79 odst. 1 CIVA stanoví:

„Nabyvatel zboží nebo služeb podléhajících zdanění, který patří mezi osoby povinné k dani uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), který jedná jako osoba povinná k dani a není od daní osvobozen, nese spolu s dodavatelem či poskytovatelem solidární odpovědnost za zaplacení daní, pokud faktura nebo rovnocenný doklad, jejichž vystavení je závazné podle pátku 29, nebyla vystavena nebo obsahuje nesprávný údaj týkající se názvu nebo bydliště stran, povahy nebo množství dodávaného zboží nebo poskytovaných služeb, ceny nebo částky dlužné daní.“

19 Pánek 98 odst. 2 CIVA zní:

„Aniž jsou dotčena ustanovení obsažená ve zvláštních předpisech, nárok na odpotet nebo na vrácení poplatku na dani může být uplatněn pouze během čtyř let následujících po vzniku nároku na odpotet, respektive po zaplacení poplatku na dani.“

Spor v povodním řízení a předložné otázky

20 V období od února 2008 do května 2010 prodala společnost Biosafe společnosti Flexipiso, která je plátcem DPH, pryžové granule vyrobené z recyklovaných pneumatik, za celkovou částku 664 538,77 eura, přičemž účtovala sníženou DPH se sazbou 5 %.

21 Na základě dataové kontroly provedené v prěbřhu roku 2011 a týkající se hospodářských roků 2008 až 2010 portugalská dataová správa konstatovala, že měla být uplatněna základní sazba DPH ve výši 21 % a vydala dodatečný výměr DPH znějící na celkovou částku 100 906,50 eura.

22 Společnost Biosafe tuto částku zaplatila a zasláním oznámení o dluhu společnosti Flexipiso požádala o její vrácení. Společnost Flexipiso odmítla zaplatit tuto dodatečnou částku DPH zejména z toho důvodu, že ji nemůže odečíst, neboť lhůta čtyř let stanovená v čl. 98 odst. 2 CIVA uplynula u plnění uskutečněných do 24. října 2008 před obdržením oznámení o dluhu, ke kterému došlo dne 24. října 2012, a že není povinna nést důsledky chyby, za kterou je odpovědná jedině společnost Biosafe.

23 V návaznosti na toto odmítnutí podala společnost Biosafe žalobu, která zněla na uložení společnosti Flexipiso povinnosti nahradit částku, kterou Biosafe odvedla, navýšenou o úroky z prodlení. Tato žaloba byla zamítnuta soudem v prvním stupni a odvolacím soudem, které rozhodly, že by existuje povinnost přenést DPH, nabyvateli zboží lze uložít povinnost zaplatit tuto data pouze za předpokladu, že faktury nebo rovnocenné doklady byly vystaveny s takovým předstihem, aby tato osoba mohla provést příslušný odpotet. Tyto soudy dospěly k závěru, že stran oznámení o dluhu, která Flexipiso obdržela více než čtyři roky po vystavení povodních faktur, Biosafe nemůže přenést DPH týkající se těchto faktur na Flexipiso, jelikož poslední

uvedená společnost již nemá právo uplatnit odpot DPH a je nepochybné, že chyba týkající se použitelné sazby daní je právní chyba společnosti Biosafe.

24 Společnost Biosafe tedy podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko). Ten uvádí, že existuje pochybnost o tom, zda články 63, 167, 168, 178, 180 a 182 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality nebrání vnitrostátním právním předpisům, z nichž vyplývá, že za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, doba, během níž může nabyvatel odpotí dodatečně vyměnou DPH, začíná buď od data vystavení původních faktur, a nikoliv ode dne vystavení či obdržení opravených dokladů. Podle uvedeného soudu existuje rovněž pochybnost o tom, zda nabyvatel může za takových okolností odmítnout zaplacení dodatečně vyměné DPH z důvodu nemožnosti ji odeí.

25 Za těchto okolností se Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání směrnice [o DPH], zvláště pak články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 této směrnice, a zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravy, z níž vyplývá, že v situaci, kdy u dodavatele zboží, který je plátcem DPH, byla provedena daňová kontrola, na základě níž bylo konstatováno, že sazba DPH, kterou v dané době dodavatel uplatnil, byla nižší než sazba, kterou měl uplatnit, a tento dodavatel zaplatil dodatečně vyměnou daň státu a má nyní v úmyslu získat příslušnou částku od nabyvatele, který je rovněž plátcem DPH, začíná lhůta, v níž má nabyvatel uplatnit nárok na odpot výše uvedené dodatečně vyměné daní, buď od okamžiku vystavení původních faktur, a nikoli v okamžiku, kdy byly vystaveny nebo přijaty opravené doklady?

2) Pokud bude odpověď na předchozí otázku záporná, brání tato směrnice a zvláště tato ustanovení, jakož i zásada daňové neutrality takové vnitrostátní právní úpravy, z níž vyplývá, že po obdržení dokladů, které byly vystaveny za účelem opravy původních faktur na základě daňové kontroly a zaplacení dodatečně vyměné daní státu a kterými je vymáhána platba výše uvedené dodatečně vyměné daní, v okamžiku, kdy již uplynula výše uvedená lhůta pro uplatnění nároku na odpot, je legitimní, aby nabyvatel odmítl tuto platbu provést, na základě toho, že nemožnost provedení odpotu dodatečně vyměné daní odvozuje odmítnutí přenesení této daní?“

K předběžným otázkám

K první otázce

26 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice o DPH, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti vci v původním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla domněná DPH odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících původní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpot DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala buď od data vystavení uvedených původních faktur a již uplynula.

27 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora představuje nárok osob povinných k dani odpotí od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla zaplacená za zboží a služby, které obdržely na vstupu, základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 37 a citovaná judikatura).

28 Cílem režimu odpot? je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho hospodářských činností. Společný systém daní z přidané hodnoty tudíž zaručuje, že všechny ekonomické činnosti jsou bez ohledu na cíle nebo výsledky z těchto činností vyplývající, podléhají-li uvedené činnosti v zásadě samy DPH, zdaněny neutrálním způsobem (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 38 a citovaná judikatura).

29 Soudní dvůr opakovaně zdůraznil, že nárok na odpotet stanovený v článku 167 a násled. směrnice o DPH je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Konkrétně, tento nárok se váže přímo ke všem daním, které zatížily plnění uskutečňová na vstupu (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 39 a citovaná judikatura).

30 K uplatnění nároku na odpotet DPH je však nutno dodržet požadavky nebo podmínky, a to jak hmotněprávní v?cné, tak formální povahy (rozsudek ze dne 21. března 2018 Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).

31 Pokud jde o v?cné požadavky nebo podmínky, ze znění čl. 168 písm. a) směrnice o DPH vyplývá, že pro to, aby dotčená osoba mohla využít uvedeného nároku, je třeba, aby byla „osobou povinnou k dani“ ve smyslu uvedené směrnice a aby na výstupu bylo zboží nebo služby uplatňované k odvodnění nároku na odpotet DPH použity osobou povinnou k dani pro účely jejích zdaněných plnění a na vstupu bylo toto zboží dodáno nebo tyto služby poskytnuty jinou osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 40 a citovaná judikatura).

32 Pokud jde o způsoby uplatnění nároku na odpotet DPH, které jsou postaveny na rovné požadavkům nebo podmínkám formální povahy, čl. 178 písm. a) směrnice 2006/112 stanoví, že osoba povinná k dani musí být držitelem faktury vystavené v souladu s jejími články 220 až 236 a články 238 až 240 (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 42 a citovaná judikatura).

33 Z předchozího vyplývá, že třebaže na základě článku 167 směrnice o DPH vzniká nárok na odpotet DPH okamžikem vzniku daňové povinnosti, uplatnění uvedeného nároku je v zásadě v souladu s článkem 178 této směrnice možné až od okamžiku, kdy má osoba povinná k dani fakturu (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 43 a citovaná judikatura).

34 Podle článku 167 a čl. 179 prvního pododstavce směrnice o DPH se nárok na odpotet DPH v zásadě uplatní v průběhu téhož období, ve kterém vznikl, tedy v okamžiku vzniku daňové povinnosti.

35 Osoba povinná k dani však podle článků 180 a 182 této směrnice může být oprávněna k provedení odpotu DPH, i když neuplatnila svůj nárok v průběhu období, během kterého tento nárok vznikl, avšak s výhradou dodržení určitých podmínek a postupů stanovených vnitrostátními právními úpravami (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 45 a citovaná judikatura).

36 Možnost uplatnit nárok na odpočet DPH bez časového omezení by však byla v rozporu se zásadou právní jistoty, která vyžaduje, aby daňovou situaci osoby povinné k dani s ohledem na její práva a povinnosti v daňové správě nebylo možné časově neomezeně zpochybňovat (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 46 a citovaná judikatura).

37 Soudní dvůr již tedy rozhodl, že prekluzivní lhůtu, jejíž nedodržení má za následek sankcionování osoby povinné k dani, která nebyla dostatečně pečlivá a opomněla požádat o odpočet DPH zaplacené na vstupu, tím, že pozbude nárok na odpočet DPH, nelze považovat za neslučitelnou s režimem upraveným směrnicí o DPH, pokud se tato lhůta zaprvé použije stejným způsobem na obdobné nároky v daňové oblasti založené na vnitrostátním právu a na ty, které jsou založeny na unijním právu (zásada rovnocennosti), a dále v praxi neznemožuje nebo nadměrně neztěžuje uplatnění nároku na odpočet daně (zásada efektivity) (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 47 a citovaná judikatura).

38 Dále podle článku 273 směrnice o DPH mohou členské státy stanovit další povinnosti, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru DPH a k předcházení daňovým únikům. Boj proti daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a případným zneužitím je totiž cílem uznaným a podporovaným touto směrnicí. Avšak opatření, jež mají členské státy možnost přijmout na základě článku 273 této směrnice, nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů. Nemohou být tedy používána způsobem, který by systematicky zpochybňoval nárok na odpočet DPH, a tedy neutralitu DPH (rozsudek ze dne 21. března 2018, Volkswagen, C-533/16, EU:C:2018:204, bod 48 a citovaná judikatura).

39 Vzhledem k tomu, že odmítnutí uznat nárok na odpočet je výjimkou ze základní zásady, kterou tento nárok představuje, je na příslušných daňových orgánech, aby právně dostatečným způsobem prokázaly, že nastaly objektivní okolnosti prokazující daňový únik nebo zneužití. Následně přísluší vnitrostátním soudům ověřit, zda dotčené daňové orgány prokázaly existenci takových objektivních okolností (rozsudek ze dne 28. července 2016, Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, bod 52 a citovaná judikatura).

40 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že na základě daňové kontroly, která se uskutečnila v průběhu roku 2011, portugalská daňová správa vydala dodatečný výměr DPH týkající se dodání zboží uskutečněných v období od února 2008 do května 2010, ve vztahu ke kterým společnost Biosafe neprávem uplatnila sníženou sazbu DPH namísto základní sazby. Společnost Biosafe tedy provedla opravu DPH tím, že odvedla domněnou DPH a vystavila oznámení o dluhu, která podle názoru předkládajícího soudu představují doklady opravující původní faktury.

41 Portugalská vláda se domnívá, že společnosti Biosafe a Flexipiso se úmyslně a opakovaně dopouštěly po dobu nejméně dvou a půl let systematických daňových podvodů a systematického vyhýbání se daňovým povinnostem. Existence takových praktik totiž nemůže být v takové situaci vyloučena. V rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU založeného na jasné dělbě funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem však spadá posouzení skutkových okolností v rámci pravomoci vnitrostátního soudu. Zvláště platí, že Soudní dvůr je oprávněn rozhodovat o výkladu nebo platnosti akce pouze na základě skutečností, které mu sdělil vnitrostátní soud (rozsudek ze dne 8. května 2008, Danske Svineproducenter, C-491/06, EU:C:2008:263, bod 23, jakož i usnesení ze dne 14. listopadu 2013, Krejci Lager & Umschlagbetrieb, C-469/12, EU:C:2013:788, bod 28). V projednávaném případě přitom předkládající soud uvádí, že je nepochybné, že chybná volba použitelné sazby DPH je přijatelná společnost Biosafe.

42 Za těchto okolností bylo podle všeho objektivně nemožné, aby společnost Flexipiso

uplatnila svůj nárok na odpot DPH p?ed tím, než spole?nost Biosafe provedla opravu, jelikož d?íve nem?la k dispozici doklady opravující p?vodní faktury ani nev?d?la, že dom??ená DPH byla dlužná.

43 Až v návaznosti na tuto opravu byly totiž spln?ny hmotn?právní v?cné a formální požadavky zakládající nárok na odpot DPH, a spole?nost Flexipiso tedy mohla požádat o sejmutí zatížení DPH, která byla splatná nebo byla zaplacená v souladu se sm?nicí o DPH a se zásadou da?ové neutrality. Jelikož tedy spole?nost Flexipiso nejednala s nedostatkem řádné pé?e p?ed obdržením oznámení o dluhu, ani nedošlo ke zneužití nebo uzavírání podvodných koluzních dohod se spole?ností Biosafe, nebylo možno proti uplatn?ní nároku na odpot DPH uplatnit lh?tu, která za?ala b?žet od data vystavení p?vodních faktur a v p?ípad? n?kterých pln?ní uplynula p?ed touto opravou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. b?ezna 2018 Volkswagen, C?533/16, EU:C:2018:204, bod 50).

44 Je proto třeba na první otázku odpov?d?t, že řlánky 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 sm?nice o DPH, jakož i zásada da?ové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úprav? řlenského státu, podle níž je za takových okolností, jako jsou okolnosti v?ci v p?vodním řízení, kdy na základ? dodate?ného da?ového vým?ru byla dom??ená DPH odvedena státu a byla p?edm?tem doklad? opravujících p?vodní faktury n?kolik let po dodání dot?eného zboží, p?iznání nároku na odpot DPH odep?eno z d?vodu, že lh?ta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatn?ní tohoto nároku za?ala b?žet od data vystavení uvedených p?vodních faktur a již uplynula.

K druhé otázce

45 Podstatou druhé otázky p?edkládajícího soudu je, zda v p?ípad? záporné odpov?di na první otázku m?že nabyvatel za takových okolností, jako jsou okolnosti v p?vodním řízení, odmítnout uhradit dodavateli dodate?n? vym??enou DPH, kterou dodavatel odvedl, z d?vodu, že již nem?že odpotíst tuto dodate?n? vym??enou da?, jelikož uplynula lh?ta stanovená vnitrostátními právními p?edpisy pro uplatn?ní nároku na odpot dan?.

46 Z odpov?di na první otázku vyplývá, že osob? povinné k dani nem?že být za takových okolností odep?en nárok na odpot dodate?n? vym??ené DPH z d?vodu, že lh?ta stanovená vnitrostátními právními p?edpisy pro uplatn?ní tohoto nároku uplynula. S ohledem na tuto odpov?? není namíst? odpovídat na druhou otázku.

K náklad?m řízení

47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního řízení, povahu inciden?ního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astníků řízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (sedmý senát) rozhodl takto:

Články 63, 167, 168, 178 až 180, 182 a 219 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, jakož i zásada daňové neutrality musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jako jsou okolnosti věci v povodním řízení, kdy na základě dodatečného daňového výměru byla domněnka daň z přidané hodnoty (DPH) odvedena státu a byla předmětem dokladů opravujících povodní faktury několik let po dodání dotčeného zboží, přiznání nároku na odpočet DPH odepřeno z důvodu, že lhůta stanovená uvedenou právní úpravou pro uplatnění tohoto nároku začala běžet od data vystavení uvedených povodních faktur a již uplynula.

Podpisy.

* Jednací jazyk: portugalsština.